

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 441

гр. София, 13.02.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Биляна М. Вранчева
Яна Ем. Владимирова

като разгледа докладваното от Яна Ем. Владимирова Въззивно частно наказателно дело № 20231100600685 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXII от Наказателно-процесуалния кодекс. Образувано е по частна жалба от частния тъжител Е. Д. М., чрез неговия повереник адв. И.Ю., срещу определение от 28.11.2022 г., постановено по НЧХД № 10401/2019 г. на СРС, 134 състав, с което по реда на чл. 306, ал. 1, т. 4 НПК съдът е осъдил Е. Д. М. да заплати в полза на Националното бюро за правна помощ /НБПП/ сумата от 470 лева, представляващи изплатено възнаграждение за участие на процесуален представител по НЧХД № 10401/2019 г. на Софийски районен съд и по ВНЧХД № 4641/2021 г. на Софийски градски съд, както и по сметка на СРС – сумата от 5 лв. – държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

В постъпило становище против жалбата Националното бюро за правна помощ излага аргументи за неоснователността □. Намира, че на основание чл.190, ал.1 НПК разностите следва да бъдат оставени в тежест на частния тъжител.

Съдът, след като провери определението по повод на жалбата, като обсъди събраните по делото доказателства, както и изложените от страните доводи, намира следното от фактическа страна:

Производството по 10401/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134 състав, е образувано по тъжба от жалбоподателя Е. Д. М. срещу подсъдимия С.Б.Т..

С присъда от 6.04.2021 г. по НЧХД № 10401/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134 състав, подсъдимият С.Б.Т. е признат за невиновен в това, че на 16.03.2019 г. в гр. София, по време на телевизионно предаване „О.“, излъчено в програмата на телевизия „К.*“, казал нещо унижително за честта и достойнството на Е. Д. М., като го нарекъл „К.“ и обидата е разпространена по друг начин – чрез излъчването □ в ефирно време в програмата на телевизия и е нанесена публично – престъпление по чл. 148,

ал. 1, т. 1 и т. 2, във вр. с чл. 146 НК, поради което и на основание чл. 304 НПК подсъдимият С.Б.Т. е оправдан по така повдигнатото обвинение.

Със същата присъда е признат подсъдимият С.Б.Т. е признат за невиновен в това, че на 16.03.2019 г. в гр. София, по време на телевизионно предаване „О.“, излъчено в програмата на телевизия „К.*“, разгласил позорно обстоятелство за Е. Д. М., като го нарекъл „бандит“ и клеветата е разпространена по друг начин – чрез излъчването □ в ефирно време в програмата на телевизия и е нанесена публично – престъпление по чл. 148, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. чл. 147, ал. 1 НК, поради което и на основание чл. 304 НПК подсъдимият С.Б.Т. е оправдан по така повдигнатото обвинение.

С решение № 306 от 20.04.2022 г. по ВНЧХД № 4641/2021 г. на Софийски градски съд, VIII въззивен състав, е потвърдена присъдата от 6.04.2021 г. по НЧХД № 10401/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134 състав.

С молба от 3.11.2022 г., подадена по НЧХД № 10401/2019 г. на СРС от председателя на НБПП, е направено искане съдът да присъди на НБПП разноските по делото за възнаграждение на служебния повереник, предоставил правна помощ на Е. Д. М. по НЧХД № 10401/2019 г. по описа на СРС, 134 състав, и по ВНЧХД № 4641/2021 г. на Софийски градски съд, VIII въззивен състав. Към молбата е приложено решение на НБПП № СФ-8216-20517/29.09.2022 г., съгласно което на основание представен отчет № 8216/2022 г. и на основание чл. 15, т.2, вр. с чл. 9, ал. 5 от Наредбата за заплащане на правна помощ е определено за изплащане възнаграждение в размер на 470 лв.

С определение от 28.11.2022 г. първоинстанционният съд е приел, че разноските за назначаване на повереник на частния тъжител също са част от разноските по смисъла на чл.190, ал.1 НПК, поради което молбата на НБПП е основателна и частният тъжител следва да бъде осъден да заплати в полза на НБПП сумата от 470 лв. - разноски за възнаграждение на служебно определения адвокат, съгласно представеното решение на НБПП, както и сумата от 5 лв. – държавна такса за служебно издаване на изпълнителен лист.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав намира следното от правна страна:

Частната жалба се явява процесуално допустима като депозирана от лице, имащо правен интерес от обжалване и срещу акт, подлежащ на въззивна проверка. Жалбата е депозирана в законоустановения седемдневен срок от уведомяване за определението.

По същество, настоящият съдебен състав намира частната жалба за неоснователна.

С оглед разпоредбата на чл. 190, ал.1 НПК, когато подсъдимият бъде признат за невинен или наказателното производство бъде прекратено, разноските по дела, образувани по тъжба на пострадалия до съда, се възлагат на частния тъжител.

В настоящия случай, обезпечавайки правото на частния тъжител да има повереник и доколкото такъв е поискан, районният съд с разпореждане от 18.09.2019 г. е назначил на Е. Д. М. служебен адвокат – адв. И.Ю. от САК. В

хода на производството пред СРС и СГС интересите на частния тъжител са били защитавани от назначения му от съда служебен повереник.

При това положение правилно районният съд е приел, че разноските за възнаграждение на служебно определения адвокат са разноски, които съгласно разпоредбата на чл. 190, ал. 1 НПК следва да бъдат възложени в тежест на частния тъжител предвид изхода на спора, а именно – потвърждаване на присъдата, с която е признат за невиновен подсъдимият по повдигнатите с тъжбата обвинения. В тази връзка неоснователни са доводите в частната жалба, че обстоятелството как е завършило делото – с осъдителна или оправдателна присъда или пък е било прекратено, не е от категорията на обстоятелствата, които имат отношение към въпроса дали на тъжителя да бъде или да не бъде предоставяна безплатна правна помощ, а че такива обстоятелства били свързаните с имущественото, гражданското и здравословното състояние на лицето.

Неоснователно е и възражението, че разпоредбата на чл. 190, ал. 1 НПК има предвид хипотезата, когато са били направени действителни разноски по делото от насрещната страна, но не и в хипотезата, когато е предоставена правна помощ от НБПП. Настоящият състав намира, че нормата, съдържаща се в разпоредбата на чл. 190, ал. 1 НПК, е ясна и няма основание да се изключат от приложението □ разноските, направени във връзка с предоставена на частния тъжител правна помощ от НБПП.

В решението на НБПП от 29.09.2022 г. определеният размер на дължимото възнаграждение 470 лв. е в рамките на посочения по чл.15, т.2, във вр. с чл. 9, ал. 5 от Наредбата за заплащане на правна помощ.

На основание чл. 190, ал. 2 НПК, правилно е осъден частният тъжител да заплати сумата от 5 лв. за служебно издаване на изпълнителен лист.

След обобщаване на резултатите от извършената на основание чл. 314 НПК, вр. чл. 345, ал. 3 НПК служебна проверка на първоинстанционния съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличието на основания, налагащи неговата отмяна или изменение, поради което и на основание чл. 341, ал. 2, вр. чл. 306, ал. 3, вр. ал. 1, т. 4 и чл. 190, ал. 1 и 2 НПК, Софийски градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение от 28.11.2022 г., постановено по НЧХД № 10401/2019 г. на СРС, 134 състав.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

